

hjemme anført ogsaa med Støtte fra lignende Organisationer, at man var en Modstander af denne Bestemmelse, og man har faaet nogle Kvinder af Arbejderklassen til at tro, at deres Interesser her vare true. Et Udtryk for denne Opfattelse er vel egentlig den Resolution, som den ærede Ordfører oplæste. Imidlertid er det ganske afgort, naar man ellers taler med arbejdende Kvinder, at de som Regel ere meget veltilfredse med de i Lovforslaget foreslaaede Beskyttelsesbestemmelser. Jeg kan derfor for mit Vedkommende ikke paa nogen Maade tiltræde Udvalgets Forslag om at stryge dem, men maa paa dette Punkt holde mig til Forslaget, som det er forelagt af den ærede Minister.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 28 til § 7. Jeg for mit Vedkommende vilde hellere have ønsket at beholde Lovforslagets Bestemmelser, naar man kun dertil havde føjet den samme Bestemmelse om Hjælp af det offentlige uden at det bliver Fattighjælp. Men i Henhold til den gældende Lovgivnings Bestemmelser vil man ikke kunne yde Hjælp medmindre der er Trang til Stede, og ikke længere end Nødvendigheden af at yde Hjælp er til Stede. Naar man altsaa vil skaffe de her omhandlede Kvinder det Gode, at de, naar man forbyder dem at arbejde, kunne faa Hjælp uden at det bliver Fattighjælp, var det ogsaa naturligt og rigtigt at gaa den Vej, her er foreslaaet, nemlig at de først maa træde i Arbejde efter at det ved Lægeattest er godtgjort, at de kunne gøre dette uden Skade for deres egen eller Barnets Sundhed.

Jeg skal slet ikke komme ind paa de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem af Ringkøbing Amts 4de Valgkreds (Svendsen). De aandede en Opfattelse af hele denne Sag, som er min Natur saa ganske fremmed, og jeg kan slet ikke forstaa den hadske, nidske Tone, hvori det ærede Medlem talte om Fabrikpigerne som anden Klasses Mennesker, og om at man stillede dem meget bedre end andre osv. Jeg forstaaer det slet ikke og skal derfor ikke indlade mig paa at imødegaa det ærede Medlem. Jeg skal kun gøre det paa et Punkt. Det ærede Medlem siger: Hvorfor skulle de hjælpes fremfor alle andre? Af den simple Grund, at vi forbyde dem at arbejde i disse Virksomheder, og det gøre vi ikke for de andres Vedkommende. Det ærede Medlem sagde, at vi have Bestemmelser i Tyendeloven, som sagde noget ganske andet. Ifølge den kan

man jage Pigerne bort, naar de blive frugtsommelige. Jeg vil dertil sige, at det er jo ikke sikkert, at fordi man har en saadan Bestemmelse i Tyendeloven og udnytter en saadan forældet og uretfærdig Bestemmelse, at man derfor burde indføre noget lignende i denne Lov. Det er jo ikke sagt, at det er Tyendeloven, der har Ret og denne Lov Uret; det omvendte kan jo ogsaa være Tilfældet, saa at vi burde se at komme bort fra overordentlig mange Bestemmelser i Tyendeloven, som høre en svunden Tid og en svunden Tids Opfattelse til, og jeg vil sige, at det ærede Medlems Udtalelse kunde i høj Grad friste mig til at faa adskillige af de Bestemmelser fjernede, thi jeg har en Følelse af, at det ærede Medlem glædede sig over, at der var Bestemmelser, ved Hjælp af hvilke man kunde kuse dem, der ikke ere saa satte og adstadige, som det ærede Medlem er naaet til. At det ærede Medlem vil naa noget med Hensyn til Sædelighed og Moralitet ved sine Lovbestemmelser og ved at unddrage de paagældende Kvinder Hjælp, tvivler jeg meget om. Jeg tror ikke, det ærede Medlem selv tænker paa, at disse Bestemmelser ville have nogen som helst Indflydelse paa, om der bliver født flere eller færre Børn uden for Ægteskab. Det er ganske sikkert ikke med Tanken paa Lovbestemmelser osv., at Folk skulle afholde sig fra det, som det ærede Medlem gerne vil bekæmpe og har betegnet som Usædelighed. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at der kunde være en eller anden Kvinde, der havde født og ikke havde Lyst til at arbejde og derfor vilde blive hjemme og bestandig kræve Understøttelse, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at der ikke staar noget i Forslaget om, at hun altid kan blive fri for at arbejde, fordi der staar, at det er hende selv, der skal skaffe Lægeattesten. Jeg vil her gøre opmærksom paa — og jeg gik ud fra, at det ærede Medlem ogsaa vidste det — at der i Udvalget var vedtaget, men vistnok ved en Fejltagelse ikke kommen ind i Forslaget, en Bestemmelse om, at der i 4de Linie i dette Ændringsforslag i Stedet for det, der staar, skulde staa: „før det ved Lægeattest godtgøres, at de kunne det“, saaledes at der altsaa ogsaa fra de offentlige Myndigheder i saadanne Tilfælde kan fremskaffes Lægeattest, hvis den paagældende ikke selv præsterer den. Altsaa, ogsaa dette Argument fra det ærede Medlem falder til Jorden.

Med Hensyn til mit Ændringsforslag under Nr. 32 til § 10 har jeg ment, at